

זמני השבת בפינסק:

הדלקת נרות: 19:30

שחרית: 9:30

תהלים: 16:00

מנחה: 19:30

צאת השבת: 20:50

בס"ד, כ"ו אדר שני תשע"א ערש"ק פרשת תזריע, מברכין ניסן, גילון מס' 138

השבת בפינסק

יוצא לאור ע"י תלמידי ישיבת "פאר - ישראל" פינסק, ברוס

פניני הפרשה

יהודי נשאר יהודי בקשר בל ינתק

ראש הישיבה הרב אלחנן רוזנפלד

בפרשת השבוע 'תזריע' מוזכרת מצוות ברית מילה, "וביום השמיני ימול בשר עורלתו" שיש מצווה למול את התינוק ביום השמיני ללידתו. אך לא אחת קורה כי מצוות ברית המילה נדחית כאשר התינוק חולה ואז מלים אותו כשיבריאי. ההסבר לכך כתב הרמב"ם בהלכות מילה: "שסכנת נפשות דוחה את הכול, ואפשר למול לאחר זמן ואי-אפשר להחזיר נפש אחת מישראל לעולם".

וכאן מתעוררת תמיהה: כאשר ברית המילה נדחית עקב מחלת התינוק נוצר מצב כי היו מספר ימים או שבועות בהם הוא היה ערל-ללא מילה!! האם יש דרך בכלל לתקן זאת טרואקטיבית? לפני שנענה על שאלה זו נקדים בסיפור חסידי על אחד מחסידי הרב הקדוש רבי לוי יצחק מברדיטשוב שבשבוע שעבר היינו יחד עם תלמידי הישיבה על קברו:

בסעודת ברית-מילה אחת, שהרב הקדוש רבי יצחק מאיר מגור ז"ל, בעל "חידושי הר"ם", היה מסב בה, צווה באמצע הסעודה לחסיד אחד, שיספר מעשה מהצדיק מברדיטשוב ז"ל, שהוא, החסיד, יודע. נשמע החסיד לרבו, וסיפר:

אחד מחסידי הצדיק רבי לוי-יצחק מברדיטשוב ז"ל היה סוחר בשוורים. ארע פעם, שירד הרבה השער של השוורים, ולאווה סוחר היו אז הרבה שוורים מן המוכן, והיה צפוי לו הפסד מרבה. נסע הסוחר לרבו, הצדיק מברדיטשוב, סח לפניו את דאגתו, ובקש עצה וברכה. שאלו הצדיק: - האם אתה עוסק לפעמים באיזו מצווה מיוחדת?

הן, - השיבו הסוחר, - אני מוהל. - ומה אתה עושה? - שאלו הצדיק - אם לפעמים זב, חס ושלום, הרבה דם מהנימול אחרי המילה?

השיבו הסוחר, שהוא עושה רפואות אלו ואלו. אמר לו הצדיק: אני אתן לך עשב אחד. ואם מעתה יזוב, חס ושלום, מהנימול דם הרבה, אזי תשים את העשב הזה על מקום הפצע, ויתרפא בעזרת השם תכף.

שאלו הסוחר: - ומה לעשות בעיני עסק השוורים? השיבו הצדיק: : הלוא אמרתי לך, שכאשר יזוב מעתה דם מהנימול, תיתן את העשב על אותו מקום, ויתרפא, אם ירצה השם, מיד.

נפטרו ממנו הסוחר לשלום, ונסע לביתו. כשהגיע החסיד המספר למקום הזה, הפסיקו הר"ם באמצע דבריו, ואמר: מזה נראה, שאותו סוחר היה חסיד, ששוב לא שאל בעניני השוורים, והאמין שבודאי יש בדברי רבו גם תשובה על שאלתו הוא, אף-על-פי שלא הבין איך ומה.

והחסיד המספר המשיך:

בדרך נסיעתו של הסוחר לביתו נתעכב באיזה מקום במלון אחד. במקרה נודע לו שכן בעל-המלון הוא בלתי נמול. שאל הסוחר את בעל-הבית: - מדוע עדין לא מלת את בנך? השיבו בעל הבית שאחיו הקודמים מתו בגלל ברית מילה, רחמנא לצלן, על-ידי שדם רב זב מהם אחרי המילה, ואי-אפשר היה לעצור את הדם. מחר הסוחר בדברי הצדיק מברדיטשוב, ואמר לבעל-הבית: - מה היית נותן, אלו היית נמצאת עצה לזה? השיב בעל-הבית: - אני מסכים לתן ארבע מאות רובל כסף בעד אפשרות למולו בלי סכנה. אמר לו הסוחר: אני אמול אותו על אחריותי... ואני נותן בעירבון סך ארבע מאות רובל כסף משלי, באופן שאם -קרה, חס ושלום אסון, אפסיד גם ארבע מאות הרובל כסף שלי...

הסכים בעל-הבית לכך, והתנו שהסוחר יתן שם ארבעה שבועות אחר המילה, לראות, אם הילד לא ניזוק, חס ושלום. הסוחר מל את הילד, ומיד התחיל לזוב הרבה דם, ונתן את העשב על מקום הדם, ותכף נתרפא.

בתוך כך יצא הקול שנתייקר השער של השוורים, ורצה הסוחר לנסוע לביתו למכור את השוורים שלו, אבל בעל-הבית לא נתן לו לנסוע, בטענה שהוא צריך לחכות אצלו ארבעה שבועות כפי התנאי שסוכם... עברו עוד כמה ימים ושוב נשמע שנתייקר עוד יותר השער, והסוחר הפציר בבעל-הבית לתת לו רשות לנסוע, אך הוא לא רצה בשום אופן להרשות לו עד לאחר הזמן המובטח - ארבעה שבועות.

הוכרח הסוחר להתעכב שם עד סוף ארבעת השבועות, ואז קבל מבעל הבית את כל שמונה מאות רובל, של בעל-הבית ושלו, וחזר לביתו, ומצא שבינתיים עלה השער של השוורים יותר ויותר, ומכרם ברוח גדול והתעשר מאוד...

אז נסע הסוחר לרבו הצדיק, ואמר לו: - ארבע מאות הרובל שכר המילה שקבלתי בודאי שייכים לרבי, אולם גם מה שהרווחתי בעסקה הזו סכום רב כזה, מגיע גם-כן חלק מזה לרבי... וכשגמר החסיד לספר את הדברים האחרונים הללו, אמר לו הר"ם ז"ל: - למה לך לספר גם זאת? ...?

דחיית ברית-המילה מעוררת שאלה מעניינת: נכון אמנם שהדחייה הייתה על-פי ההלכה, אבל סוף-כל-סוף, עברו ימים שבהם היה הילד ערל. המילה המאוחרת מביאה רק לכך שהתינוק יהיה מהול מעתה ואילך, אך על הימים הקודמים אין לכאורה שום תיקון.

חזרה לעניינינו:

לשוננו של הרמב"ם: כי במקרה של מחלת התינוק "אפשר למול לאחר זמן". בפשטות הדברים כוונתו כי פעולת המילה המאוחרת משפיעה גם על הימים שעברו, הימים בהם כביכול היה התינוק ערל. הכיצד?! זאת על יסוד ההנחה כי מצוות מילה אינה יוצרת מצב חדש אצל הנימול שכעת נכנסה בו רוח הקדושה ומעתה ואילך הוא יהודי קדוש, אלא, יהודי הוא קדוש עוד מרחם אימו, מיד בלידתו שם יהודי עליו, והינו יהודי שלם וקדוש לכל דבר ועניין. ברית המילה אותה אנו מקיימים ביום השמיני הינה רק מגלה את הקשר העצמי של היהודי לה'.

הגדרה של יהודי היא: מי שנולד לאם יהודיה או שנתגייר על פי כללי ההלכה היהודית. יהודי, בעצם לידתו לאם יהודיה הוא כבר יהודי. לא ברית המילה עושה את היהודי קדוש, שכן קדושתו טבועה בו בעצם הווייתו. זו קדושה שאין האדם יכול להשיגה בכוחותיו ובמעשיו, אלא היא באה מלמעלה. פעולת ברית המילה רק מסירה את העורלה, את הקליפה שמפריעה לקדושה זו להתגלות.

לכן, גם ברית מילה מאוחרת משפיעה על הימים בהם לא יכול להימול. כי ברגע שמסירים את העורלה, אף אם הדבר נעשה באיחור, מגלה הדבר שהיהודי הוא קדוש בעצם הווייתו. קדושה זו הייתה קיימת בו כל הזמן, אלא שלפני המילה הייתה חבויה ונסתרת, ועכשיו נתגלתה.

כאן מתגלה דבר נפלא מאין כמוהו: הקשר של יהודי לעמו ולאלוקיו לא מתבטא בסממנים חיצוניים כאלו ואחרים אלא צריכים לדעת כי הקשר של יהודי לאלוקיו הינו קשר עצמי ומהותי, קשר בל ינתק, וישראל, אף על פי שחטא, ישראל הוא ומצות ברית המילה היא המעידה על הקשר החזק הזה.

לצערנו, מכת ההתבוללות מכה בעם ישראל בחזקה, נישואי תערובת קיימים בעיקר בחו"ל ועל פי מחקרים למעלה מ-50% מנישואי היהודים בעולם הינם נישואי תערובת!! נישואי התערובת וההתבוללות היא בעיה קיומית והאדישות כלפיה באה משום שהתהליך הוא איטי ולא דרמטי, רחוק מעיני, אבל הוא מכלה בנו בעם ישראל.

זאת נלמד מפרשתנו, כי גם יהודי הנישא לגויה, ולהיפך, הם נשארים ביהדותם במלוא מובן הנושא. כי מי שנולד לאם יהודיה הוא יהודי קדוש מרחם אימו, אי-אפשר לעולם לבטל את הקשר בין נפש אחת מישראל, תהיה אשר תהיה, לבין הקב"ה. קשר זה הוא נצחי, ועומד למעלה מכל אפשרות של שינוי, וברית המילה הטבועה בבשרו מעידה על כך.

א גוטן שאבעס

ענייניו של יום פרשת החודש

החודש הזה לכם ראש חודשים, ראשון הוא לכם לחודשי השנה.

פרשת החודש חותמת את ארבעת הפרשיות אותם אנו קוראים החל מאדר עד מברכים ניסן, שקלים, זכור, פרה, החודש.

צריך להבין למה סדר הפרשיות הוא כאמור קודם שקלים, אחרי כן זכור, פרה, והחודש.

נאמר בחז"ל: מתחילים בשקלים. אדם צריך להיות מוכן לתת מעצמו. כשאדם נותן צדקה, הוא נותן מעצמו.

אחרי כן כשכבר פתח את עצמו בנתינת צדקה שקלים, צריך האדם לזכור את העבר, בבחינת זכור ימות עולם, לזכור ולדעת מאין אתה בא, מי היו אבותיך, רבותיך, לזכור.

רק אחרי זה מגיעים לדרגה של היטהרות. פרשת פרה מדברת על טהרה.

ואחרי זה החודש, התחדשות, לקראת חג הפסח, מתחילים מחדש, החודש הזה לכם ראש חודשים.

ברכת "צאתכם - לשלום" מכל בני ישיבת "פאר - ישראל" תלמידי בית הספר "בית - אהרון" בנים ובית הספר "בית - אהרון" בנות למשפחת המשגיח קטן הרב ר' יוסף גולדבלט שליט"א ומשפ' שיצאו לחתונת קרובי משפחה ולחופשת פסח באמריקה מקום מגורי משפחתם.

התארגנות נרחבת של משפחת הרב יהודה אורשנסקי ורעייתו שיינא אורשנסקי - המנהלים את החנות הכשרה של הקהילה - על מנת לדאוג להספקת מצרכי פסח לכל משפחות הקהילה.

ברכת "ברוכים - הבאים" לבחור החשוב חזקי שטרנפלד נ"י שהצטרף לחברת הקודש תלמידי הישיבה הקדושה.

ברכת "צאתכם - לשלום" לבה"ח זאבי שינפלד ולבה"ח משה רחמני - שלא שבו לפינסק מהנסיעה לפולין ואוקראינה אלא המשיכו מקרקוב ישירות לארץ וכן לבה"ח אליהו ראקוב נ"י שיצאו לחופשת פסח.

לאחר שבשובו שעבר במוצאי שבת הזוזו מחוגי השעון בבלארוס שעה אחת קדימה לשעון קיץ ובעקבות כך נוצר פער בין השעה בארץ לבנון. השבוע ביום חמישי גם בארץ הוכרז על שעון הקיץ והשעה שבה להיות זהה.

ביום שישי יפתח בעירו סמינר לסטודנטים ע"י ארגון "משפחה - כהלכה" שיתקיים בבית הספר בית אהרון בנות, נושא הסמינר הינו המלחמה בהתבוללות על המלאכה מנצח מנכ"ל ארגון משפחה הרב אברהם גבירצמן שליט"א.

ארגון "קשרים" שע"י "נר - לאלף" העוסק במציאת שידוכים לדוברי חסית משתתף בהפעלת הסמינר.

רעיונות והמגלים בפרשת השבוע

טהרת הדיבור

פרשת תזריע עוסקת בעיקרה בדיני צרעת הנגרמת על ידי דבורים בלתי ראויים כלשון הרע וכו' וצריך להבין מדוע כתובה פרשה זו לאחר פרשת שמיני?

מה שיש לומר (על פי ר' ירוחם ממיר) כשם שלבעלי החיים יש סימני טהרה וטומאה כן לבני אדם יש סימני טהרה וטומאה. סימני הטהרה והטומאה אצל האדם ניכרים באופן הדבור אשר הוא מדבר. כלומר באם ישמור את פיו מדיבורים האסורים הרי מוכיח הדבר שאדם זה טהור הוא ואם לאו הרי בוקעת אצלו הצרעת ובכך רואים הכל כי טמא הוא.

התנא במסכת אבות אומר עז פנים (חצוף) לגיהנום ובושת פנים לגן עדן. ונשאלת השאלה ומה בנוגע לקיום שאר המצוות? אלא התנא נותן לנו סימן טהרה באדם באם נראה שהוא עז פנים נדע שהוא יורש גיהנום אך כאשר יש בו בושת פנים הרי ברור שהוא שייך לגן עדן.

חומרת איסור לשון הרע

בידוע הוא שהנגעים באים על דבורים האסורים, אך למתבונן יהיו הדברים נוראים בחומרתם.

בנגעי עור הבשר הבשר הרי צבע העור הופך ללבן, בידוע הוא שהמת, צבע עורו הופך להיות לבן, דהיינו שמציאות המצורע, עד שיחזור בתשובה הוא כמציאות המת וגם טומאתו דומה במידת מה לטומאת מת.

ואם חלילה אין הוא חוזר בתשובה הרי כל כולו הופך להיות ללבן וטהור הוא, כלומר הקב"ה כביכול מעיד עליו כי לעת עתה אין צורך לטמאות אותו אלא הוא כמופקע מטומאה וטהרה וממילא הוא מופקע לעת עתה מהשגחת הקב"ה עליו, ורק באם יתעוררו בו הרהורי תשובה, יחזור לטומאה וממילא יחזור לקרבת ה' אשר יוכיחו בייסורים כאב המייסר את בנו וזה מה שכתוב: "וביום הראות בו בשר חי יטמא".

דבר נוסף בו המצורע מובדל לרעה מכל שאר עם ישראל, היותו מרוחק מחוץ לשלוש מחנות. כלומר אף למחנה ישראל אסור לו להיכנס. (בערים מוקפות חומה מימות יהושע בן נון בזמן שהיובל היה נוהג) והרעיון להרחיקו מן הכלל, הוא כפי שאמרו חז"ל הוא הפריד בין אנשים אוהבים, לפיכך יהיה מפרד מחברת בני אדם. דבר שלא מצינו בשום חטא נוסף, ה' ישמרנו.

גוט שאבעס
הרב גרשון רוזנפלד

לרפואת: טובה בת אסתר, פטר בן אירנה, זהבה בת אסתר, טובה בת גילה, משה חיים בן רבקה, דליה בת אסתר, ר' גרשון בן ר' ראובן בתושח"י. לעילוי נשמת: הרב ר' ראובן בן ר' אברהם, צביה בת מרים מלכה, ר' יוסף בן מרת שושנה רודא, ר' יצחק בן נינה, אסתר בת ישכר, ראובן בן משה דוד צ"ל להצלחת: אברהם צבי בן אסתר ויחזקאל ישכר. ולזיווג: ג' תמר בת חיה צפורה תחי', שלמה בן דליה נ"י, יעקב ישראל בן דליה.

חדש בפיונסק

מגישי מדור חדש בפיונסק: מתי שינדלר יצחק מאיר סולובייציק נ"י

תמצית סיפור המסע לקברי אבות:

יום חמישי: יח אדר שני, יצאו קבוצה מתלמידי ישיבה גדולה דפינסק "פאר – ישראל" להשתטח על קברי צדיקים באוקראינה ובפולין. למרות שרק יומיים קודם חזרו ממסע ארוך במדינת אנגליה להצלת מוסדות התורה בעיר פינסק, והדרך חזרה מאנגליה לפיונסק ארכה למעלה מ- 30 שעות, לא יכלו בחורי הישיבה הקדושה להישאר אדישים לנוכח מסע התפילות, והצטרפו אליו בהתרגשות. את המסע החלו לבילוי שישי מיד עם סיום הוועד הקבוע – בכל ליל שישי - בבית מורנו המשיג הרב משה פימה שליט"א, וסעודה כיד המלך לקראת הנסיעה הארוכה מעשי ידי הרבנית ריקי פימה תל"ט"א.

יום שישי: את המעשה שטן הראשון ראו כבר התלמידים בתחילת הדרך כאשר עם חציית הגבול ארעה תקלה באחד הרכבים שנתקע על אדמת אוקראינה - מבלי יכולת לנוע כלל - בדרך בואכה ברדיטשוב. נהג הטנדר השני הוריד את ראש הישיבה בברדיטשוב, ומשם פנה אל העיר ז'יטומיר לקנות את החלק הנדרש ויצא מיד על מנת לחלץ את הבחורים ואת הנהג - שהינו יהודי בוגר בית הספר בית אהרן בפיונסק - לאחר שהניסיונות לתקן את התקלה עלו בתוהו, החליטו להשאיר את הרכב על אם הדרך ולצאת מיידית לברדיטשוב ולהשאיר לנהג הגוי את הטיפול ברכב.

רק כשעתיים לפני הדה"נ הגיעו הבחורים שנתקעו עם הרכב וכן בחור משה רחמני שהצטרף מקי"ב – בצער רב ע"כ שנאלצו להגיע ל"כ סמוך לשבת - לשיבת "קדושת לוי" – "מדרגת – האדם" בראשות הרב אברהם ישעיה זק שליט"א, שם שבתו יחד עם עוד קבוצת בחורים מיישיבת רש"י בארץ הקודש, וכ-50 חסידים סאטמר שהגיעו לשבות בברדיטשוב לרגל היארכייט של ר' אלימלך מליזענסק שחל במוצאי שבת קודש.

ליל שבת קודש: שבת של התעלות עברה על תלמידי הישיבה, כאשר בין מנחה לקבלת שבת עלה לדרוש הבה"ח איטשע מאיר סולובייציק נ"י שדיבר על מעלת ישיבתנו הקדושה שאמנם אף אחד לא הגיע לישיבה מתוך עדיפות ראשונה, אך לאחר שהגיע ללמוד בישיבה הוא משקיע את כל שעות הפנאי בעשיית קירוב. וכי תשאלו מה לבחור ישיבה כגון דא ועשיית קירוב? ענה להם מינה ובינה, כל מה שצריך כדי להצליח זה לתת להם יחס נכון עידוד ותמיכה, ואת זה הוא הוסיף ואמר, אנחנו שלא קיבלנו את זה מהסביבה הקרובה שלנו יודעים מה חסר להם על מנת שיכולו להתקדם.

הוא סיפר על שתי דוגמאות המראות שלא צריך הרבה על מנת להצליח. הדוגמה הראשונה הייתה על נער המתקרב ליהדות ע"י הקהילה, שמזה חודשים לא נגע בסגריה בשבת קודש. באחד מלילות השבת הוא הזמין להתארח בשולחן השבת אצל ראש הישיבה הרב רוזנפלד שליט"א, והיות והיו הרבה אורחים הוא לא הצליח כ"כ להתחבר לאווירת השבת. הנ"ל קם משולחן השבת ופנה למטבח לעזור לרבנית אסתי רוזנפלד תל"ט"א להכין את מאכלי השבת. בכניסתו למטבח הוא טפח על שכם נער אחר שהיה שם מבלי לשים לב שהנער מחזיק מגש עם אוכל, עם הטפיחה נשמת המגש מידי על בגדיו, וכמובן הנער שהתלכלך כעס מאוד. מיודענו שלא הצליח גם במטבח הודיע שהוא יוצא לנשום אור כשהמשמעות פשוטה – אני יוצא לעשן.

אם הישיבה הרבנית רוזנפלד ניסתה להניא אותו מללכת אך הוא התעקש – לנשום אויר, כלשונו. למרות זאת אמרה לו הרבנית: למרות הכל דע לך הדלת שלנו נשאר פתוחה ומחכים לך. אחרי 10 דקות הנ"ל חזר בהתלהבות גדולה והוא מספר:

כשיצאתי החוצה וסובבתי את הבניין שלכם עמדה מתחת החלון גויה רוסייה (עד לא מזמן גם אני הרגשתי כמו גוי לפני שגיליתם בי את יהדותי) ושאלה אותי האם אתם יהודים עניתי לה שכן והיא הוסיפה שהייתה משוכנעת בזה כי רק היהודים מכבדים כ"כ את החגים שלהם. ולמרות הקור העז (מינוס 15) ולמרות שלא הבינה את מילות השיר "קה אכסוף נועם שבת" של ר' אהרון הגדול מקארלין, נשארה לעמוד שם והקשיבה לשירה ברטט. הייתי המום, ממשיך הנער, שהגויה מבינה את מה שאני לא!! מיד חזרתי לביתכם אל היהדות.

סיים איטשע את סיפורו ואמר תראו כוח של מילה שהוציאה את הבחור מהבית ואת הכוח שלמילת הגויה שהחזירה את הבחור.

כאן המשך וסיפר את הדוגמה השנייה שהייתה עת יוני רוזנפלד שכנע ילד לעשות ברית מילה והילד שחשש שזה יכאב לו שאל את יוני, מה, לך זה לא כאב? – הוא לא מכיר במושג שילד יהודי עושה זאת בגיל 8 ימים ולא זוכר כלום מעריכת הברית - יוני ענה לו: מה קרה לך? אני, שנה! אחרי הברית לא הלכת! ואתה, הולך מיד אחרי הברית! קצת כואב יומיים שלושה וזהו...

את תפילת קבלת שבת התפללו בחורי הישיבות בשירה וריקודים – כפי שהם רגילים מידי שבת בישיבה - שסחפו את כל המתפללים וגם את חסידים סאטמר שהתארחו עמו בשבת.

יום שבת קודש: שבת בבוקר אחרי תפילה משמחת שנמשכה עד השעה אחת בצהריים יצאנו לסעודת שבת כיד המלך ובמהלכה דרש הרב פייביש מנדלוביץ שליט"א שלקראת סיום דבריו הזמין את הבחור החשוב אליעזר יוסף דיינוס לדבר בפני הקהל, לייזר קם לקול תשואות הקהל והחל בדבריו של הקוה"ט האדמו"ר מבעלז על החיוב של יהודי ויהודי לצאת ולאסוף יהודים מברית המועצות ורק מי שממש לא מסוגל יכול לפטור את עצמו ב"פדיון" נכון, הוסיף לייזר אנחנו לא יצאנו לפיונסק בגלל דבריו של האדמו"ר מבעלז אלא כל אחד יצא משום שהיה זקוק לעזרתו של ראש ישיבת פינסק פאר ישראל הרב רוזנפלד שליט"א והוא כבר מכוון כל אחד למה שיכול לעשות בקירוב רחוקים, עם זה ע"י לימוד בחברותא חומש או משנה או רק א' ב' בעיקר לעשות! והרחיב במסלול של הפעילויות המתחיל בשבתונים נמשך דרך המחנה עד ההגעה ללמוד בבית הספר של הקהילה וממשיך בהשתלבות בישיבות וסמינרים חרדים ובחנתונה והקמת בית של תורה.

לסיום אמר לייזר דיינוס בשם הראש ישיבה שהוא אינו יכול להבטיח לתרומים בניי, חיי ומזוני. אבל הוא כן יכול להבטיח שבזכות תרומם יתגדל ויתקדש שמיא רבא.

מיד אחרי סעודה שלישית מעריב והבדלה התחלקו הבחורים לשתי קבוצות: **מוצאי שבת קודש:** קבוצה א' יצאה ישירות לגבול על מנת להעביר אוטובוס עמוס בבשר המיועד לחג הפסח המתקרב ובא.

במקביל לקבוצה זו יצאו מהעיר פינסק נשיא המוסדות הרב משה פימה שליט"א יחד עם המנהל הרוחני של בית הספר הרב אברהם גבירצמן שליט"א להביא למעלה מטון מצות ושאר מצרכי מזון לקראת הפסח. במשך שעות עמלו שניהם יחד עם זאבי שינפלד להעמיס את הציוד על הטנדר שלהם למחסנים בליזנסק וחזרה לשדה התעופה להביא עוד ארגזים שוב למחסן וחוזר חלילה עד שסיימו להעביר את כל הציוד שהגיע בטיסה מאנגליה

הקבוצה השנייה יצאה לקברו של בעל קדושת הלוי הידוע שמוצאי שבת זהו זמן המסוגל לתפילה מיוחדת כפי שנמצא בכתבי קודש של הרב הקדוש בעל מחבר ספר קדושת לוי וזה לשונו: סגולה גדולה להצלחה שיאמרו אנשים, נשים וטף. בקשה זו בכל מוצאי שבת קודש קודם הבדלה שלוש פעמים, ובטח אני שיצליחו בודאי א"ה, ושם עם כל הקהל הקדוש אמרו בהשתפכות הנפש את תפילתו של ר' לוי יצחק וגם מי מבין תלמידי הישיבה שאינו יודע את שפת האידיש לקח בידו דף עם תעתיק התפילה ואמרה יחד עם הקהל בקול גדול והשתפכות הנפש.

יום ראשון: ביום ראשון בבוקר התאחדו שוב הקבוצות אחרי הפגישה בגבול, ומכאן אף הנסיעה עברה להיות משותפת באוטובוס אחד עם כל הבחורים משלושת הישיבות כאשר מס' בחורים מנגנים בגיטרות והשאר בשרי רגש כיאה לנסיעה שכולה קודש לתפילות בקברי צדיקים ושמיעת הראצות אין סופיות מר' פייביש. מהגבול יצאנו ישר לליזענסק נסיעה שלקחה 15 שעות עם ההגעה רצו התלמידים להשתטח ולבקש על אהבת תורה ויראת שמיים ואח"כ גם בקשות אישיות רק לאח"כ ארוחת צהריים ויצאה לקראקוב, לא לפני שרקדו וסחפו בשירתם את כל באי הציון.

עם הגיענו לקראקוב יצאנו לתפילות בבית החיים של העתיק של העיר, ראשית על קברו של הב"ח שחל יום הזיכרון שלו יום קודם בשבת קודש. על קברו סיפר תלמיד מדרגת האדם את סיפור הדין תורה המפורסם בין הט"ז לב"ח בליווי גיטרה להעצמת הרגש והמסר שבסיפור הדברים.

יום שני: ביום שני עם שחר נפרדנו מהקבוצה של ר' פייביש מנדלוביץ וביניהם ישיבת רש"י וישיבת מדרגת האדם- קדושת לוי בברדיטשוב - שהשכימו קום לקראת יציאה לאושוויץ- מיד לאחר שהם סיימו את ארוחת הבוקר המפוארת שהוגשה להם הלכנו לתפילות שחרית בבית הכנסת העתיק שנבנה ע"י ר' אייזיק הזכור ממסעו המפורסם לווארשה לאחר שחלם שיש מטמון תחת הגשר בורשה הבירה ושם פגש קצין צבאי שצחק לו ואמר גם אני חלמתי שתחת התנור של אייזיק מקרקא יש אוצר אז מה אני אלך עד קרקא כדי לחפש את המטמון, לא ידע הקצין שהוא מדבר עם אייזיק מקרקא. חזר אייזיק לביתו שבר את תנורו, חפר וחפר ומצא מטמון שבחלק קטן מהמעשר בנה את בית הכנסת המפואר "אייזיק שול" הקיים עד היום ושם התפללו שחרית ברוב עם.

עם סיום שחרית ולימוד הלכה במסגרת שיעורי "דרשו" יצאנו לפנות את החדרים במלון "דיוויד הוטל" וצעדנו רגלית לכיוון "הוטל נתן" שם הנחנו את מטלטלנו באולם השינה ויצאנו לבתי העלמין בעיר, שם טמונים הב"ח, הרמ"א, בעל התוספות יו"ט, שחברנו "הודה ברומר" היו צאצא שלו. כמו"כ היינו בקברו של יוסל"ה הידוע בשמו "יוסל"ה קמץ קדוש", ובבית הכנסת של הרמ"א. לקראת סיום

יום הטיולים פגשנו קבוצת חסידים ואנשי מעשה שתרמו לנו מאפה וסוכריות לפת שחרית, ואחד מהם הגדיל לעשות והחליט לשלם בעבור ארוחה ראויה הכוללת מרק ומנה עיקרית בתוספת לחם ומים. הבה"ח קובי ברוך עבר בין הסועדים ואסף כסף למנה אחרונה. לאחר הארוחה התפללנו מעריב, ויצאנו לחפש בסופר המקומי מוצרים כשרים שניתן לרכוש להכין לנו ארוחת צהרים. בקלות רבה מצאנו כירה חשמלית וסיר כשרים למהדרין פסטה, עגבניות, ומלפפונים, והכנו לעצמנו ארוחת צהרים ראויה ומשובחת. לקראת בוקר הלכנו לנוח צהרים.

במקביל יצאו מהעיר פינסק תלמידי בית הספר בית אהרון בליווי המדריך ר' **משה פובליקוב ר' דוברינסקי** ור' **הוינגמן** ובראשם ראש הכולל הרב **הגאון ר' פסח ריינר שליט"א**, שהיה אחראי על החלק הרוחני של המסע.

לעת ערב יצאנו שוב לבית הכנסת "אייזיק שול" לתפילת ערבית שם פגשנו את ר' **עקיבא ברגמן** עם ישיבה שהוא שימש כמלווה שלה, מיד לאחר מעריב פצחו הבחורים משתי הישיבות בריקוד עז וניתרו בעליזות בהנחייתו של ר' עקיבא הי"ו.

יום שלישי: קשה מאוד לסכם את רישומי הימים במסגרת מסמך זה, עם שחר, אך רק חשב המזרח להאיר ועוד טרם קרא השכוי את קריאתו המסורתית משכבר הימים ותלמידי בית הספר נכנסו בלחש לחדרי הנוחיות אשר במלון, שומרים הם על השקט על מנת להימנע מהלפרע את מנוחת תלמידי החכמים - תלמידי ישיבת פאר ישראל פינסק - ובלחש רחש עזבו את המלון ולאחר תפילת שחרית ברחובה של עיר - בבחינת, ראו! עם ישראל חי לעולמי עד - עזבו הם גם את העיר לכיוון מחנות ההשמדה "אשוויץ" שם הושמדה מיטב יהדות אירופה בשנות הזעם.

תלמידי הישיבה שלא יכלו לוותר על "צורת" התפילה החליטו לצאת רק לאחר תפילת שחרית בבית הכנסת שהבוקר הזה נבחר לשם כך בית הכנסת העתיק בן מאות השנים ששימש עד למלחמה את ה"עמך" פשוטי העם, סעדו פת שחרית כבני מלכים הצטיידו בארוחה להמשך היום ויצאו לכיוון מחנה ההשמדה "בריקנאו" שזהו המחנה שבו נרצחו ונטבחו עשרות אלפי יהודים על קידוש שמו יתברך, בחורי הישיבה צעדו מתחנת ההורדה שם הורדו הנרצחים והלכו באותו המסלול בו חורי צעדו אל הלא נודע וכמו ניתן האות באופן מפתיע פצחו בחורי הישיבה בשירת התפילה שהייתה שגורה בפייהם של הנרצחים שגם בעת זעם וכשחבר חדה מונחת על צווארם לא איבדו את זיק אמונתם ולא הפסיקו לרגע מלהאמין לחזור ולומר "אני מאמין באמונה שלמה בביאת המשיח ואע"פ שיתמהמה עם כל זאת אחכה לו בכל יום שיבוא"

המשיכו את הצעידה - תוך כדי שירה "גם כי אלך בגיא צלמוות לא אירא רע כי אתה עמדי" - בין ביתני האסירים שזכו ל"ע להיות אסירים ועובדי כפיה וכן נפשם נותרה לפליטה והיוו בהמשך את העדייות ולוועה הבלתי נתפסת של הנאצים הארוזים ימ"ש וזכרם.

רגע השיא של כל המסע ברחבי מזרח אירופה היה עת פגשו תלמידי הישיבה הגבוהה כ 250 תלמידים מבית ספר בארץ שבאו אף הם למסע שורשים במזרח אירופה, מנהלת בית הספר פנתה אל הבחורים ושאלה האם יש ביניהם אדם שיסכים לומר מס' מילים בפני התלמידים, הם לא היססו ופנו לראש הישיבה בשאלה ועוד סיפק היה בידו להגיב וכבר הוא שומע שמזמינים אותו ברמקול לבוא ולדבר, ביראת כבוד עמדו מאות התלמידים לשמוע בצמא את סיפור המשפחה האישי על הסבתא של ראש הישיבה הרבנית שושנה רודא כהן הלפרין בת וצר למשפחת האדמו"ר של חסידות מרקישוב - ממשפחת הרב אברהם משה ובנו הרב יהושע עוזיאל וינטרוב זצולה"ה - שנודעה לתפארה ואשר נכחדה כל המשפחה והחסידות בשואה האיומה. כמו סיפר את סיפורה של סביו ר' ראובן רזנפלד ז"ל שגויס לצבא ההונגרי להילחם נגד הנאצים ועוזריהם וסבתו ניצולת המחנות ששרדה אך בקושי יומים ספורים לאחר לידת דודת ראש הישיבה לא עמדו לה כוחותיה והישיבה את נשמתה לבורא. אך אמנם כאוד מוצל מאש הצליחה להקים משפחה עם שני ילדים בלבד אך נכדים ונינים יש לה עשרות רבות בלע"ה.

עם סיום דבריו עמד ראש הישיבה לומר "קדיש" לזכר הנרצחים. רבים מהקהל מחו דמעה.

במקביל היו תלמידי בית הספר במחנה אושוויץ שם ראו את החדים בהם נאספו משקפי הנרצחים ובחדר נוסף נעליים ועוד פרטים שנשדדו מהם לפני חיסולם, כמו כן את גלוני הגז המקוריים לחלק זה של המסע הצטרף ראש הכולל הרב פסח ריינר שליט"א שנתן את הפן הרוחני למסע.

ובמעבר חד בחוץ כבר חיכה האוטובוס עם התלמידים שסיימו את המסע מס' דקות קודם ובאו לקבל את פני בני הישיבה, שם סעדו את ליבם בארוחה ראויה מוכבדת וטרייה שהוכנה במקום ע"י הצוות ובכלים מיוחדים שהובאו לשם כך מהעיר פינסק. תפילת מנחה וכל הקבוצה המאוחדת יצאה לעיר קראקוב לתפילת ערבית ארוחת ערב ולינה בבית ההארח.

לפני השינה נאלצנו להיפרד מראש הישיבה ומשפחתו שנאלצו לקצר את מסעם ולחזור לפינסק. מראש היה מתוכנן שהם יהיו עמנו רק עד יום ראשון ובעקבות תקלה טכנית המשיכו עמנו יומיים תמימים - הרווח כול היה שלנו.

יום רביעי: בשעה חמש לפנות בוקר יצאנו לעיר ליז'נסק לאחר תפילה וארוחת בוקר אספנו את כל מצרכי המזון שהביאו הרב פימה והרב גבירצמן - כזכור לכם מראשית הכתבה - העמסנו על האוטובוס ויצאנו לדרך בואכה פינסק.

בשעת לילה מאוחרת קרוב לחצות, הגענו חזרה לפינסק שם כבר המתינו לנו המשגיח הרב משה פימה וראש הישיבה הרב אלחנן רזנפלד ויחד עם תלמידי בית

הספר ישבנו לסעוד את לבנו בארוחה מפנקת כמו שרק מוסדות "יד ישראל" יודעים לפנק.

יום חמישי: עם בוקרו של יום שבנו למסלול כימים ימימה כאילו לא היו במסע ארוך בן שבועיים חוצה ימים יבשות ומדינות. תם ולא נשלם סיפורו של מסע.

מיד עם שוב התלמידים של בית הספר המסע הם יצאו לחופשת אביב בבתיהם על מנת לחזור לבית הספר בעוד שבוע מה שיחייב שהם יהיו במהלך חג הפסח בפינסק.

גם בנות בית הספר יצאו לחופשת אביב השבוע, ביום שלישי לבתיהם, יומיים לפני הבנים.

עם יציאת תלמידי ותלמידות בתי הספר לחופשת אביב בבתיהם חולקו לילידים כרגיל מצרכי מזון וכלים {סיר כלי אכילה כוס וצלחת לכל תלמיד} על מנת שיוכלו לשמור כשרות גם בבית. להלן זמני כניסת השבת לפרשת תזריע ברחבי הפדרציה הבלארוסית אשר משם מגיעים התלמידים: מינסק - 19:26, גומל - 19:11, בברויסק - 19:19, בוריסוב - 19:23, בריסק - 19:40, קלינקוביץ, ויטבסק, ומזור - 19:17, לידא, ראדין - 19:35, מוגילוב - 19:15, ברנוביץ - 19:32, פינסק - 19:30, אורשא - 19:16, גרודנא - 19:41, סלוצק - 19:25, נברדוק - 19:33, זלובין - 19:15.

יציאת השבת: מינסק - 20:41, גומל - 20:24, בברויסק - 20:33, בוריסוב - 20:38, בריסק - 20:5, מוגילוב, קלינקוביץ ומזור - 20:30, ויטבסק - 20:34, לידא, וראדין - 20:50, ברנוביץ - 20:45, פינסק - 20:43, אורשא - 20:31, גרודנא - 20:56, סלוצק - 20:39, נברדוק - 20:47, זלובין - 20:29. ברכת הצלחה במשימה לתלמידי היקרים - והקב"ה כבר הבטיחנו "אם אתם משמרים נרות של שבת אני מראה לכם נרות של ציון", אמן.

ביום רביעי בלילה הגיע לעירנו הנגיד הרב **דוד הופשטר שליט"א**, נשיא ארגון "ירוש"י, שלאחרונה הן הישיבה והן בית הספר הצטרפו לתוכנית הלימודים של דרשו בהלכה.

בבית הספר "בית - אהרון" בנים אחראי על התוכנית הרב אברהם גבירצמן שליט"א שלמרות עיסוקיו הרבים לקח על עצמו משימה נוספת. בישיבת פאר ישראל ראש הישיבה הוסיף שיעור הלכה מדי יום בשעה 6:00 בערב במסגרת עמוד ליום ומבחן בסוף כל חודש.

קבוצה של כארבעים סטודנטים מאודסה מלווים את המסע לחיזוק לימוד התורה במזרח אירופה ומנצלים את ההזדמנות לבקר בקברי צדיקים בבלרוס.

עם סיום הנושאים הטכניים התיישבו האורחים לארוחת ערב משותפת עם תלמידי הישיבה ותלמידי בית הספר, הרב משה פימה קיבל את פניהם של כל האורחים ואמר שלמרות שהינו מדבר בדרך כלל, הפעם הוא לא מדבר כי הוא בטוח שהאורחים יש להם מה לומר והינם דרשנים מקצועיים בכל זאת הבטיח הרב פימה בסגנון החביב שאם הוא יראה שהם אינם מדברים מספיק הוא ישלים את מכסת הדרשות, לאחריו קם ודיבר הרב שלמה רזנשטיין שליט"א מראשי העסקנים החרדיים בירושלים שסיפר על שמחתם הגדולה על כך שהתוכנית של לימוד ההלכה מתחיל גם כאן בפינסק, תוכנית שכל גדולי ישראל סמכו את ידיהם עליו בכל העולם, ובפרט בבלארוס שכאן נכתב הספר "משנה - ברורה" ע"י החפץ חיים זצוק"ל.

אחרון הדוברים היה הרב ר' דוד הופשטר שליט"א שמזה שלוש עשרה שנים מקדיש את הונו לקדם לימוד תורה במגוון תחומים וכעת מדובר בפרויקט לימוד עמוד הלכה יומית במשנה ברורה בהוצאת המהדרת ביחוד לתוכנית, הוא פתח וסיפר כמה מרגש לראות את התורה מחזרת אחר אכסניה שלה וחוזרת למקום התורה הגדול שהיה עד המלחמה, שהיו בו חסידים, אברכים, רבנים בעלי בתים, גדולי תורה כדוגמת הסטייפלר הרב שך ר' חיים קנייבסקי ועוד, ובכך רואים את נצחיות התורה שלפני מס' שנים אף אחד לא האמין שכאן ילמדו תורה.

אנחנו עומדים עכשיו בימים של ערב פסח ולומדים על הסג גדול של קריעת ים סוף, פונה עם ישראל וצועק אל ה' שואל הקדוש ברוך הוא את משה רבנו מדוע הם צועקים אליי "דבר אל בני ישראל ויסעו". נשאלת השאלה מה הטענה כלפי עם ישראל הם רואים מולם צרה ופונים אל ה' בצר להם ?

אלא התשובה: לפעמים הקדוש ברוך הוא רוצה לראות את הרצון ואת המסירות נפש בביתחון בו, קב"ה רוצה שנבשל את הרצון את הפנימי, ומוסיף ר' דוד ומספר על אחד המציבור שיושבים עמנו ה"ה הרב ר' משה גרילק שהוא עצמו משאירית הפליטה ובשעה זו שעתיים אחר חצות הלילה רק כדי לראות איך חוזרת עטרה ליושנה.

ואולי יש בינינו מישהו שחושב שהוא לא מסוגל אז בואו ותשמעו סיפור על אחד המשתתפים בתוכנית הדף היומי ועושה כל חודש מבחן על כל השלושים דף אלא שבשונה מכל אחד שהמבחן לוקח לו שעתיים לאדם המדובר זה לוקח לו תשע ! {9} שעות אל"כ למה נתנים לו לעשות את המבחן כי מדובר בכך אדם חולה פרקינסון שכבר שום דבר בגופו לא מתפקד ולפני שהגיע למצב החמור הזה הוא למד לתקשר עם מחשב דרך מצמוץ בעין וכך הוא יושב כל היום ולומד ועושה את המבחן הזה. מסכם ר' דוד כל פעם שאחד מרגיש חולשה ייזכר בסיפור על יהודי יקר זה ממונסי והתחזק.

